

krater, Lederne, en mærkelig Frygt for at tage Spørgsmaal op, hvorved de muligvis kunde komme til at saare deres Partifæller; at tage Spørgsmaal op; som ville vinde mindre godt Bifald hos deres Partifæller; og de ere saa bange for at røre ved den Slags Spørgsmaal, saa de hellere lade en af deres Ledere i Stikken, end de tage saadant et Spørgsmaal op. Jeg sigter her til det, som passerede i 1899 under den store Lockout. Det er jo en bekendt Sag, at der den Gang var en af de Herrer Ledere fra socialdemokratisk Side, som for at faa Forlig i Stand med Arbejdsgiverne gerne vilde være med til at tage et Spørgsmaal, som Arbejderne ikke syntes om, op til Drøftelse. Det kom i alt Fald offentlig frem den Gang, at det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (Meyer) fandt, at det vilde være rimeligt og fornuftigt at tage Spørgsmaalet om at forbyde Drikkeriet paa Arbejdspladserne op til Forhandling med Arbejdsgiverne. Tror man nu, at f. Eks. Bladet „Social-Demokraten“ eller nogen af de andre ærede Ledere af Socialdemokratiet her i København vilde støtte det ærede Medlem i hans Bestræbelser i den Henseende? Nej, vi vide jo allesammen, hvordan det gik til. Vi vide jo, at det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds maatte høre mange haarde Ord, fordi han havde udtalt sig i den Retning, jeg anførte. Han maatte trække sig tilbage i al Stilhed, for ellers var det sikkert gaaet ham ret ilde, og denne fornuftige Tanke, som han den Gang udkastede, maatte han lade ligge, fordi de Herrer, hans Meningsfæller, ikke turde røre ved et saadant Spørgsmaal, fordi de derved stødte an mod en stor Del af deres Parti, maaske endogsaa stod Fare for at miste nogle enkelte Avisabonnenter.

Det forekommer mig derfor, at naar de Herrer Socialdemokrater saa stærkt ville blande sig i Forholdene paa Landet, vilde det egentlig heller ikke være saa urimeligt, om Landboerne omkring bad de Herrer om at passe sig selv. Naa, naturligvis, en saadan Henstilling til dem vilde naturligvis ikke nytte noget; det er jo ganske rimeligt. Men paa den anden Side vil jeg dog sige til dem, at naar de atter ville kaste sig ud og tage Spørgsmaal op vedrørende Forhold paa Landet, saa er der dog vist nok en Ting, man burde fordre af dem, og det er, at de fremstille Sagen, saaledes som den er, naar der skal gøres Ret og Skel til de forskellige Sider, og naar Sagen skal fremstilles saaledes, at

man ikke kommer alt for langt bort fra det, der er det sande og rigtige.

Justitsministeren (Alberti): Det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) besvarede sig over, at man ikke i tilstrækkelig Grad paa Udskrivningskontorerne gav de værnepligtige, der anmeldte Bopælsforandring, Underretning om, hvilke Anmeldelser de havde at foretage, og hvilke Steder de havde at foretage disse Anmeldelser. Jeg takker det ærede Medlem, fordi han har gjort mig opmærksom paa dette Forhold. Jeg skal med Glæde have min Opmærksomhed henvendt derpaa, idet jeg mener, man paa de offentlige Kontorer skylder at vejlede Publikum, saa vidt det er muligt, og for saa vidt det kan gøres uden noget væsenligt Besvær.

Det ærede Medlem for Aalborg Amts 3die Valgkreds (J. H. Jensen) talte om forskellige Ildebrandsforhør, der have været afholdte oppe i Nordjylland med deraf følgende Arrestation og Sager om Tilkendelse af Erstatning for uforskyldt Vare-tægtsarrest og anmodede mig om at have min Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold og særlig paa en enkelt Forhørsdommers Forhold. Jeg skal dertil sige, at i Justitsministeriet bliver der, hver Gang der kommer en Sag ind, hvorved der er tilkendt nogen Erstatning for Vare-tægtsarrest, anstillet en Undersøgelse om, hvorvidt der kan være Spørgsmaal om i den Anledning at skride ind mod den paa-gældende Dommer. Men jeg maa tillige henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at den Omstændighed, at der i en Sag bliver tilkendt en Mand, der har været Vare-tægtsarrestant, Erstatning, jo paa ingen Maade viser, at den paagældende Dommer har gjort sig skyldig i nogen som helst Fejl eller urigtigt Forhold. Naar saadanne Fejltagelser finde Sted, skyldes de jo i de allerfleste Tilfælde et Sammenstød af Omstændigheder, der har maattet give Dommeren den Tro, at han havde den skyldige for sig.

Jeg maa endvidere henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at, saaledes som Forholdet er her i Landet ifølge Grundloven, — og saaledes som jeg finder det er godt, at det er, — er den dømmende Myndighed jo udelukkende hos Domstolene, saaledes at Justitsministeriet savner Adgang til at blande sig i den enkelte Forhørsdommers Virksomhed. Alt, hvad Justitsministeren kan gøre, naar han ser en Sag, som han synes kunde give Anled-